

skyttelse af Mønstre, Fimaloven af 1. Marts 1889 § 10 m. fl., Jagtloven og Fiskeriloven. Kun Varemærkeloven og Fimaloven behøve dog her en nærmere Omtale.

Ifølge Varemærkelovens § 1 kan enhver, som her i Riget driver Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjergværk, Handel eller anden Næring, ved Siden af den ham tilkommende Ret til som Varemærke at benytte sit Navn eller Firma eller Navnet paa en ham tilhørende fast Ejendom ved Registrering erhverve Ene ret til at benytte særlige Varemærker for i den almindelige Omsætning at adskille sine Varer fra andres. Retten omfatter alle Arter af Varer, naar den ikke ved Registreringen er bleven indskrænket til visse Varearter. Om de Varemærker, der ikke kunne registreres, se Lovens § 4 og Loven af 19. December 1898. Beskyttelsen ophører, hvis Anmeldelse om Fornyelse ikke sker overensstemmende med Lovens § 9. Den Beskyttelse, der ved Registreringen opnaas, omhandles nærmere i §§ 12 og 13. I § 12, 1ste Stk., hedder det saaledes: »Den, som paa Varer, der falholdes, eller paa deres Indpakning uhjemlet anbringer en andens Navn eller Firma eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendom eller en andens registrerede Varemærke, saavel som den, der falholder de paa saadan Maade betegnede Varer, kan efter Søgmaal fra den forurettedes Side ved Dom kendes uberettiget til at bruge Mærket eller falholde de med samme betegnede Varer«. Sammenholdes denne Bestemmelse med de i Loven af 27. April 1894 om Forbud mod Brugen af urigtige Varebetegnelser indeholdte Bestemmelser, vil det ses, at denne sidste Lov for saa vidt er strengere, som den forbyder urigtige Angivelser om Indehavelse af Udmærkelser, Patenter m. m. ikke blot paa selve Varerne, deres Etiketter og Indpakning, men ogsaa paa Skilte, i Bekendtgørelser, paa Regninger m. m., jfr. Lovens § 5. Denne Brist i Varemærkelovens Regler vil dog næppe faa nogen reel Betydning, efter at en Sø- og Handelsretsdom har antaget, at Varemærkelovens § 12 maa finde analogisk Anvendelse paa et indregistreret Varemærkes Benyttelse til Skiltning og Annoncering, jfr. nedenfor Dom i U. f. R. 1909, Pag. 822.

Varemærke-
loven.

I Varemærkelovens § 12, 2det Stk., bestemmes videre, at hvis den paagældende har været vidende om den andens bedre Ret, straffes han med Bøder fra 200 til 2,000 Kr. og i Gentagelsestilfælde med saadanne Bøder eller Fængsel, hvorhos han kan tilpligtes at erstatte den forvoldte Skade og borttage de ulovlig anbragte Mærker eller i fornødent Fald tilintetgøre Varerne eller deres Indpakning, for saa vidt de endnu ere i hans Besiddelse eller i øvrigt staa til hans Raadighed.

Mulig yder den saaledes begrænsede Erstatningspligt ikke tilstrækkelig Beskyttelse, men burde udvides til ogsaa at gælde de Tilfælde, hvor den paagældende burde have været vidende om den andens bedre Ret.

Efter § 13 ere de i § 12 indeholdte Bestemmelser derhos ogsaa gjorte anvendelige paa Efterligninger af Andenmands Navn eller Firma, Navnet paa hans faste Ejendom eller Andenmands registrerede Varemærke.

Hvad dernæst angaar Fimalovens § 10, gaar den deri indeholdte Regel ud paa, at ingen *i sit Firma* uden Hjæmmel maa optage Andenmands Navn eller Navnet paa Andenmands faste Ejendom, ligesom et Firma i det hele ikke maa indeholde Angivelse af Foretagender, der ikke staa i Forbindelse med Forretningen. De i Registret for samme Kommune indførte

Fimalovens
§ 10.